

[Maisted]

overforbrug. Det er en urealistisk måde at se på tingene på.

Jeg håber, at arbejdsministeren vil sørge for, at der til stadighed sker en progressiv, en positiv udvikling på området, men at det er økonomisk velafbalanceret, sådan at vi ikke forsumper totalt som nation.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er hr. Maisted's bemærkninger om, at der er nogle – dermed mener han selvfølgelig dem, der har rejst denne forespørgselsdebat – der mener, »at arbejdsgiverne er nogle dumme svin«. Til det må jeg sige til hr. Maisted, at der er altså også nogle, der kan blive så forkromede oven i hovedet, at de ikke er i stand til at bruge det. Jeg ved nemlig godt, hvad man lavede på den fabrik, hr. Maisted var indehaver af.

Det er skrappe løjer at stå og sige sådan til os. Vi ved måske bedre end andre – for vi har folk omkring os, der har fået arbejdsskader – hvor frygteligt det er at få en arbejds-skade, og så skal man høre på den slags udsagn fra hr. Maisted.

Det er tidligere blevet sagt af en partifælle til hr. Maisted: ja, der må ryge et ben, der må ryge en arm engang imellem. Nej, det må der ikke, for vi er blevet klogere. For 10 år siden skete der nogle ting af uvidenhed, og derfor vil jeg sige, at arbejdsgiverne ikke var nogle dumme svin, de vidste lige så lidt som os andre. Men når vi nu ved det, når vi nu har viden om det, skal vi så stadig væk sige, at der ikke skal gøres op med det? Nej, det skal vi ikke, hr. Maisted, og jeg kan forsikre for, at vi vil arbejde videre. Og så kan jeg i øvrigt fortælle, at vi ikke er kinesere.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Det er da meget rart, at man kan blive forkromet oven i hovedet. Det har jeg ikke prøvet, men det er dog en teknologisk landvinding. Jeg er da dybt imponeret over, at fru Lilli Gyldenkilde har kendskab til en virksomhed, jeg har drevet. Det er de færreste, der har det, i hvert fald var der en af hendes kolleger, der overhovedet ikke anede, hvad det drejede sig om.

Med hensyn til viden om farlige stoffer og med hensyn til det, der giver arbejdsskader, er det indlysende, at det er der da ingen mennesker der anvender med den forudsætning, at det skulle give arbejdsskader. Dér, hvor man har konkret viden om tingene, har man selvfølgelig grebet ind. I den virksomhed, jeg drev, og som fru Lilli Gyldenkilde henviser til, var det ganske indlysende, at vi sørgede for enhver form for beskyttelse imod farlige stoffer med den konkrete viden, vi havde. Det ville da være uanstændigt andet.

Det, jeg siger, er, at det udnyttes politisk, og at man fremfører synspunkter, som intet har med de reelle forhold at gøre, men udelukkende tjener det formål at give befolkningen et falsk indtryk af, hvilken indstilling arbejdsgivere og virksomhedsledere har til arbejdsmiljøet på danske virksomheder.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Ja, konkret viden og konkret viden. Det er meget, meget ofte ikke nok. Som vi diskuterede det i sidste uge, ved man helt konkret, at den fortsatte dispensation for asbest vil give nogle kræfttilfælde. Det er ikke kun fortidens synder, men også nutidens og fremtidens synder. Det kan ikke nytte, at hr. Maisted ryster på hovedet. Det ved vi, arbejdstilsynet har bekræftet, at sådan vil det være. Jeg synes, at vi skulle diskutere på et mere sagligt grundlag, end hr. Maisted gør.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg synes også, det er for dårligt at give socialisterne skylden for – dem giver hr. Maisted altid skylden for et eller andet – at vi har stået her og sagt, at arbejdsgiverne er nogle dumme svin. Jeg vil ikke sige, at jeg aldrig har sagt det, men jeg har ikke sagt det under denne debat.

Jeg prøvede på, da jeg fremlagde tingene, at gøre det nogenlunde neutralt, fordi nogle af vore folk forskellige steder siger, at der findes arbejdsgivere, der udmærket er klar over de problemer, der er, og prøver på at løse dem. Det, jeg også prøvede på, var at fortælle, at der altså findes både gode virksomheder og dårlige virksomheder, og de gode virksomheder kommer til at betale mere